

Pöytäkirja 24/11 95.

Muistan kirjettä herraan Teidän
adikkaan kirjettäni, jonka lähettämisen
olin jättänyt sikseeni, toivossa että
kahta tapamme toisemme jositte
kaetamme päästä toisittamme, sillä

kahtuullista on toivonne että nähi-
sitte sydämeeni koska olette sallineet
minun omaanne kaloa.

Tärkeintä on, että tilitäisellä uskonnelli-
sen kantea. Niinpä kukaan

jo varhaisesta lapsuudesta olen
omannut erityistä taipumusta us-
konnellisiin mielleisiin.

Widentäistä vuotena - jollin sudis-
lin kauteen luto: - Sekin minulle
Kristus täydessä valossa . . .

Silloin oli ruokoni vahva, rakkauteni
palava, tahtoni voimakas !...

Silloin saotin tavallanne sanua :

"Olen ^{niin onnellinen} kuin Herra on luonani."

Kai kysytte — entäs nyt ?

Todellakin — entäs nyt ! .....

Nyt — enään on jälellä vaan kipinä
tuolta häikäisevästä valosta — Maan-
se, valo, on tahi siksi kirkas, että
kaikki taivaalta päin tunkeva valo,
himmentyy sen rinnalla ! .....

Ja tuo riutuva rakkaus — sekin
lümähtää täyteen kehkeunsa, niin
kohka kuin jonkunlainen vieras haan-
nu koettaa asettua lapsuuteni
ruokon rinnalle ! .....

Uskannolliset selityksenne josta
kirjeenne sisältää, ovat niin yhti-
pitävät oman käsitykseni kanssa, että

jälleen olis lukeutunut "kulta sataa", niin
tuokin uskoisin että uskoitamme
suunnassa eroa löytyykään. Kaikki
otteet raamatusta, silitte tavatta
— kuin minäkin ne käsitan. Yksin
senkin, että meillä ole oikeutettu
säilyttää ^{illemme} mitään vaittamalaista peri-
syntiä. Ei! — Jesus on itse esi-
merkkillään osoittanut, että kaikki
on vitellessä. — Jospa nyt vaan
kaikki ihmiset voisivat — heittäisivät
sen uskaa, — niin kuinka helppoa
sitten olisi kaiken hyvän esi-
minen. Eihän kukaan sille olisi mitään
tiellä jalka laisteleoat pahaa vastaan
vaan yhtyisivät kaikki ~~se~~ samaan
laisteleoon, ja olisivat hänen tiimilleen
tueksi eikä häitäksi kateen nyt...

Kirjellisiin kiistelyihin
en tahdo ryhtyä, siitä kuka

on oikeassa, kuka^{!!} väärässä? . . .

Kunhan telette, niin sille suhteellisesti kaetamme, seudu selville minä minuosa ja Teille viala as- vai tuksiksi. - Minun puolelani luulen jo ymmärtäväini Teidät. -

Olette oikeassa. - "Sallimus on taklanut että tapaamme toisemme tällä vaelluksen tiellä." Wickkapu- luv sallimuksen tarkitus ei liene kukaan sen manipulatiivisempi, kuin että Teidän tuli olla välikappaleena, huomauttamassa minua manipulatiivista tehtävistänni, ja herättää minussa viireille, aivan melkeen unseen vaipuva henkielämä . . .

Olette ^{mitään} terve tulleita viesteitä, luoksamme! . . .

Terveiset Isällemme, siskeille ja itsellemme Majalta ja Ailtalta.